

KÕRVEMAA 2004

Keskkonnaskautide ja jahimeeste koostöös läbiviidud järjekordse projekti „Ökoskaut-noorjahimees 2004“ raames toimus tänavu juulikuus Järvi järvede piirkonnas Pikkjärve ääres V keskkonnalaager kahe jahindusliku päevaga.

Ökoskautidele on mõningad skautluse vedajad öelnud, et jahimeestega koostöö ei vasta skaudiseaduste sellele punktile, kus on öeldud, et skaut on loomade ja looduse sõber. See on muidugi sügav väärarvamus, sest kui lugeda kasvõi meie käesoleva ajakirjanumbri peatoimetaja veerustki, on maailma skautluse rajaja öelnud, et „skautluse“ all tuleb eelkõige mõista „uurimisretkedest osavõtjate, jahimeeste, meremeeste, lendurite, uusasukate ja piirivalvurite tööd ja omadusi“. Siit saab vast selgeks ka, miks ökoskautide varasemates laagrites on koostööd tehtud piirivalvuritega ja käidud neid abistamas õppustel, kus treeniti teenistuskooeri metsas eksinud lapsi leidma. Rutjal laagris oli kavas piirivalvurite päev, kus tehti tutvust piirivalvuri tööga ja piirivalvuriks õppimise võimalusega. Ökoskautide talitusjuht Deivis on praegu piirivalvur, mitmed staabiikmed aga metsameesteks õppimas.

Jahimehed on parimad loodusetundjad ning nende töö ei piirdu ainult loomade jahtimisega, vaid suurem osa sellest on hool, et loomad metsas tugevad ja terved oleksid ning nende populatsioonid elaksid tasakaalus. Ökoskautid on selles töös osalenud nii toidu viimisega metsa kui ka metskitsedele sõimede ehitamisega, kitsede toidukohtade ümbruse võsast puhastamisega ja ka lindudele pesakastide valmistamise ning ülespanemisega. Ka metsaistutamine kuulub selle tegevuse juurde.

Nendest laagritest on olnud osavõtt avatud nii skautidele, noorkotkastele, gaididele, kodutütardele ku ka noorjahimeestele, kelledest paljud abistavad jahimehi juba tõelistel jahtidel.

Järjekordne laager „Kõrvemaa 2004“ võttis eesmärgiks RMK loodud puhkeala puhastamise hooletult loodusega ümberkäivate vurlede kohalviibimise järgedest. Seda tehti päevast päeva muu laagrielu kõrval ja korda ta sai!

LAAGRIELUST

Keskkonnateadlikkuse üldisest kesisest tasemest andsid laagripaigas tunnistust kasvõi terariistadega täksitud ja vigastatud puud. See oli esimene näitlik õppevahend, millest igaüks omad järeldused pidi tegema. Traditsiooniline kahepäevane väliõõbimisega matk oli igale uustulnukale katsekiiviks, mis näitas kohe sellest osavõtja valmisolekut raskuste ületamiseks. Igast sellisest matkast räägitakse tagantjärele mitmesuguseid legende, tehakse tähelepanekuid ja analüüsitakse nähtut. Üks põnevamaid päevi oli ka Kõrvemaa laagris see, kus hommikust õhtuni paukusid mitmesuguse kaliibriga püssid. Sel päeval külastas laagrit Tallinna Spordi- ja Noorsooameti esindajana olümpiavõitja Erika Salumäe, kes ka sporting-laskmist proovis. Ta oli käinud mitmetes lastelaagrites, aga ütles, et skaudilaager jättis talle sügva mulje ja kui kunagi abi tarvis läheb, siis on ta alati valmis seda skautidele osutama. Temast jäid meile kaardid autogrammidega.

Suurt pinget ja sportlikkust pakuvad alati ka jahinduslikud mitmevõistlused. Põnevaima kultuurielamuse valmistas mui-

dugi teatriõhtu, mille viis läbi näiteTrupp meie vanemskaut Andres Jakovlevi käe all.

Juulikuu teisel nädalavahetusel aga pandi laagrikateldes keema hernesupp. Kui Vormsi laagris toitis ökoskaut-noorjahimeeste laagrikööki kohaliku koguduse laulupeo rahvast, siis tänavune hernesupp oli määratud peale laagriliste ka Teises maailmasõjas punaste poolt mahalastud Eesti lendureid mälestama tulnud rahvale. Pidulikust tseremooniast mälestuskivi juures võttis osa ka meie laagri skaudimundris esindus. Vestluses veel elus lendurveteranidega rullus skautide ees lahti laiemale üldsusele unustusehõlma kadumas mälestus eesti mehemeestest ja nõukogude relvajõudude autusest praktiliselt ju relvad maha pannud eesti sõjaväelaste suhtes.

Laagri lõpuni oli jäänud siis veel üks päev. Tuhkrute salga juht, vanemskaut Annika Träss, küsitles laagri lõpus oma salga liikmeid ja sai huvitavaid vastuseid. Mõningad neist.

Kuidas said teada meie laagrist?

Vanaisa „Linnalehest“ luges. Internetist. Sõber kutsus.

Miks sa tulid laagrisse?

Et oleks suvel midagi teha ja siin ei ole elektrit. Sellepärast, et siin on jahimeestega ka tegu. Lugesin kava läbi ja hakkas meeldima. Et saada osavamaks ja targemaks.

Kuidas oled rahul laagri tegevusega?

Jaa... aeda oli lahe ehitada. Lõkkeõhtud olid väga hästi korraldatud ja näidend oli lahe. Ööhäire oli lahe, ma jäin isegi uskuma. Ümber järve jooksmine oli lahe. Ei teadnud enne, et skaudilaagris on nii lahe!

LÕPETUSEKS

Ökoskautidel oli mööduval 2004. aastal kavas neli kõigile avatud laagrit: talvelaager, kalastuslaager, keskkonnalaager ja laskurlaager. Neile lisaks Rabakolli ralli. Neist jäi ära vähese osavõtuhuvi tõttu kalastuslaager ja Rabakolli ralli, muidugi mõjutas meeoleolusid ka väga vihmane suvi. Me ei tea veel, mida toob järgmine, 2005. aasta. Suuremat keskkonnalaagrit ei tule, see on kindel, sest kõikide pilgud on ju nüüd pööratud suurilaagri suunas.

Ökoskautid soovivad head jõulukuu meeoleolu ja aastavahetust kõigile skaudiliikumisest osavõtjatele ja meie ajakirja „Eesti Skaut“ lugejatele. Eesti Skautide Ühingule aga edukat suurilaagri läbiviimist uuel aastal!

LEHO MÄNNIKSOO

Ökoskautide ühtne rivi austamas langenud lendurite mälestust

